

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Tdo/40/2018
Identifikačné číslo spisu:	5814010010
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Šišková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:5814010010.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Patrika Príbělského, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 22. augusta 2018 v trestnej veci obvineného R. M. a spol., pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona, s použitím § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona, o dovolaní obvineného R. M., ktoré podal prostredníctvom svojho obhajcu Mgr. Michala Duraja, advokáta v Čadci proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. októbra 2014, sp. zn. 2To/76/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného R. M. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Námestovo z 24. júna 2014, sp. zn. 6T/8/2014, bol obvinený R. M. uznaný za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s použitím § 138 písm. b), písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

- R. M., F. M. a U. I. od presne nezistenej doby najmenej od mesiaca jún 2012, I. I. od presne nezistenej doby roku 2012, U. M. v presne nezistenej dobe roku 2012 a U. B. dňa 10. mája 2013 po tom, ako doposiaľ nestotožnené osoby neoprávnene doviezli z rôznych zdrojov omamné látky a psychotropné látky - THC (marihuany), ktorá patrí do I. skupiny omamných látok v zozname omamných a psychotropných látok podľa zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, tieto následne prechovávali u seba, pričom R. M. po ich zadovážení tieto následne ukrýval a prechovával na rôznych miestach, v takzvaných mŕtvych schránkach v prírode, v okolí D. P., taktiež na hausboate zn. X., ev. č.: F.-X-XXXXXX pri hoteli X. na D. P., alebo u seba v mieste bydliska, pričom za účelom predaja týchto zakázaných látok, sa uvedené osoby kontaktovali prostredníctvom mobilných telefónov, kedy si dohodli množstvo drogy, cenu a miesto odovzdania, následne sa prevažne stretávali na odľahlých miestach teritória D. s tým, že R. M.

tieto drogy predával viacerým dealerom, ako aj viacerým koncovým konzumentom, od R. M. marihuanu odoberal U. I., ktorý ju následne prechovával v mieste svojho bydliska a priestorov k nim prináležiacim a postupne predával viacerým koncovým užívateľom, a to minimálne osobám U. X., R. M., Y. X., E. B., R. P., G. X., ďalej marihuanu odoberali od R. M. aj U. M., ktorú prechovával v P. v priestoroch rodinného domu č. XXX o hmotnosti 0,57 g, v motorových vozidlách B. N., ev. č.: Z.-XXXAV o hmotnosti 0,58 g a F.I X., ev. č.: Z. o hmotnosti 13,72 g, a aj U. B. ktorý si dňa 10. mája 2013 rovnako od R. M. zabezpečil marihuanu o celkovej hmotnosti 38,98 g, ktorú od neho prevzal na hausboate pri hoteli X. na D. priehrade a na čas prevozu ju prechovával vo svojom motorovom vozidle U. V. ev. č.: O.-XXXBM, ktorá bola toho istého dňa v jeho vozidle aj zaistená políciou, a rovnako minimálne od mesiaca november 2012 marihuanu od R. M. odoberala aj F. M., ktorá marihuanu prechovávala taktiež v mieste svojho bydliska a túto následne predávala rôznym koncovým užívateľom, minimálne osobám G. L., U. V. a L. X., ktorá si neskôr našla aj ďalšie zdroje pre získanie marihuany, od ktorých drogu odoberala a potom predávala, a taktiež I. I. marihuanu získanú z uvedených mŕtvych schránok a prechovávanú na hauseboate a v jeho okolí, prechovával v rodinnom dome v O. na ul. ČSA č. XXX/X, o ktorý sa stará a v motorovom vozidle zn. X. J ev. č.: O.-XXXBI a následne odovzdával ďalším minimálne dvom osobám, R. M. a Y. X., a takto konali až do 10. mája 2013, kedy boli políciou vykonané osobné prehliadky, domové prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov, pri výkone ktorých boli zaistené v rámci výkonu osobnej prehliadky obv. R. M. igelitový sáčok s patentovým zatváraním s obsahom zelenej rastliny - sušiny s hmotnosťou pričom zastúpenie celkového dostupného THC je 15,1% hmotn., ktorý zodpovedá 20 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 100 eur, váha zn. TRITON s čiastočkami zelenej sušenej rastliny, ktorej skúmaním bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), počas prehliadky osobného motorového vozidla U. V., ev. č.: O.-XXXBM, majiteľom ktorého je obv. U. B. čierny igelit s obsahom zelenej rastlinnej sušiny s hmotnosťou 29,62 g obsahujúci látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, pričom zastúpenie THC je 17,9% hmotn., obsahujúci 5 302 mg čistého THC a plastová rúra tehlovej farby s obsahom zelenej rastlinnej sušiny o hmotnosti 9,36 g obsahujúci látku kanabinoidného typu- tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 13,1 hmotn., obsahujúca 1226 mg čistého THC, čo zodpovedá 78 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 390 eur, obal čiernej farby s digitálnou váhou zn. DIGITAL SCALE čierno-striebornej farby, ktorej skúmaním bola zaistená prítomnosť látky metamfetamínu, počas výkonu domovej prehliadky v obytnej lodi hauseboat zn. X., ev. č.: SK-X-XXXXX na D. P. pri hoteli X. plastová rúra sivej farby, ktorej analýzou bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), počas výkonu domovej prehliadky v rodinnom dome v P. č. XXX, u obv. U. M. boli zaistené plastové vrečko s obsahom sušiny zelenej látky o hmotnosti 0,57 g obsahujúcej látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 2,7 % hmotn., obsahujúci 15 mg čistého THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke, ktorej hodnota je 10 eur, počas prehliadky osobného motorového vozidla B. N. ev. č.: Z.-XXXAV, ktorého majiteľom je obv. U. M., 2 šišky spoločne s igelitovým sáčkom o hmotnosti 0,58 g obsahujúce látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 10,6% hmotn., obsahujúce 2 mg čistého THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke, ktorej hodnota je 10 eur, počas prehliadky osobného motorového vozidla F. X. ev. č.: Z.-XXXAP, ktorého majiteľom je obv. U. M., plastová nádoba vyrobená z potrubia oranžovej farby s obsahom sušenej zelenej rastlinnej hmoty o hmotnosti 33,58 g v predloženom stave, po dosušení hmotnosti 30,29 g, obsahujúce látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 14,8 % hmotn., obsahujúci 4 483 mg čistého THC, čo zodpovedá 60 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 600 eur, plastová rúra, uzatvorená plastovou zátkou z obidvoch strán, šedej farby, v ktorej sa nachádzali, mikroténové vrečko modrej farby, 2 prázdne polyetylénové vrečka s rýchchlouzáverom, PE vrečko s rýchchlouzáverom rozmerov cca 10x 17 cm so zvyškami suchého rastlinného materiálu o hmotnosti 4,94 g, obsahujúce látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 5,5% hmotn., obsahujúce 272 mg čistého THC, čo zodpovedá 10 obvykle jednorazovým dávkam a PE vrečko s rýchchlouzáverom rozmerov cca 6 x 9 cm so zvyškami suchého rastlinného materiálu o hmotnosti 8,78 g obsahujúceho látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 9,1 % hmotn., obsahujúce 799 mg čistého THC, čo zodpovedá 17 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je spolu oboch vzoriek 270 eur, 3 PVC rúry uzatvorené plastovou zátkou z obidvoch strán, ktorých analýzou bola zaistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), počas

domovej prehliadky v O. na ul. M. č. XXX/XX-X v byte u obv. U. I. drobné kúsky zelenej sušiny, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), kanalizačná rúra upravená na nádobu, ktorej analýzou bola zaistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), sušina rastliny o hmotnosti 0,17 g v poskladanom papieri, ktorej analýzou bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 17,0% hmotn., obsahujúca 29 mg čistého THC, čo nezodpovedá ani jednej obvykle jednorazovej dávke počas domovej prehliadky v O. na ul. V. XXX/XX-XX, bytu č. X u obv. I. I. sušená rastlinná zmes v plastovom sáčku o hmotnosti 0,22 g, obsahujúca látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 8,6 % hmotn. Obsahujúca 19 mg čistého THC, čo nezodpovedá ani jednej obvykle jednorazovej dávke, počas domovej prehliadky v rodinnom dome v O. na ul. I. č. XXX/X, ktorý užíval obv. I. I. rastlinná drť o hmotnosti 23,09 g, obsahujúca látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 16,5 % hmotn. Obsahujúca 3 810 mg čistého THC, čo zodpovedá 46 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 460 eur, počas prehliadky osobného motorového vozidla zn. X. J ev. č.: O.-XXXBI, ktorého majiteľom je firma C. s.r.o., ktorej konateľom je obv. I. I. 3 plastové vrecúška s rastlinnou sušinou o hmotnosti 2,27 g, obsahujúcej látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 11,8 % hmotn., obsahujúca 268 mg čistého THC, čo zodpovedá 4 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 40 eur, počas domovej prehliadky v rodinnom dome v K. na ul. M. I. č. XXX u obv. F. M. 4 ks kovové diely fajka, 2 uzatvárateľné sáčky, obal z umelej hmoty kruhového tvaru, modrá dóza s bielym vrchnákom s obsahom hliníkovej prepichnetej fólie s popolom a PET fľaša zelenej farby, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN) a kanabichromén (CBC), uzatvárateľný obal striebornej farby s červenými koncami v tvare trubičky a injekčná striekačka so zeleným piestom o objeme 20 ml, ktorých analýzou bola zistená prítomnosť stôp látky metamfetamín, 3 rastliny, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, ktoré sú charakteristickými obsahovými látkami rastlín rodu Cannabis (konopa).

Za to bol obvinenému R. M. uložený podľa 172 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 3 , § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona súd ho pre výkon uloženého trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona súd obvinenému zároveň uložil ochranný dohľad vo výmere 18 (osemnať) mesiacov.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona obvinenému uložil aj povinnosť jedenkrát v kalendárnom mesiaci sa osobne hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho bydliska.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obvinení R. M., U. I., F. M., I. I. a U. M.. Odvolanie podal i prokurátor, a to proti výroku o vine a treste v neprospech obžalovaných I. I. a U. M., a tiež pre chýbajúci výrok o ochrannom opatrení u obžalovaného I. I..

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 22. októbra 2014, sp. zn. 2To/76/2014 rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d), písm. e), ods. 2 Trestného poriadku zrušil rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp. zn. 6T/8/2014 z 24. júna 2014 v časti týkajúcej sa obvinených R. M., U. I., F. M. a U. M.. Na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku obvinených R. M., U. I., F. M., U. M. uznal za vinných. Obvineného R. M. uznal za vinného z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že :

Obvinení R. M., U. I., F. M. a U. M. od presne nezistenej doby roku 2012 , najmenej od mesiaca jún 2012 až do 10. mája 2013, po tom, ako doposiaľ nestotožnené osoby neoprávnene doviezli z rôznych zdrojov omamné látky a psychotropné látky - THC (marihuany), ktorá patrí do I. skupiny omamných

látok v zozname omamných a psychotropných látok podľa zák. č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch, tieto následne prechovávali u seba, pričom obvinený R. M. po ich zadovážení tieto následne ukrýval a prechovával na rôznych miestach, v takzvaných mŕtvych schránkach v prírode, v okolí D. P., taktiež na hauseboate zn. X., ev. č.: F.-X-XXXXXX pri hoteli X. na D. P. u seba i v mieste bydliska, pričom za účelom ich predaja a distribúcie sa uvedené osoby kontaktovali prostredníctvom mobilných telefónov, kedysi dohodli množstvo drogy, cenu a miesto odovzdania, následne sa prevažne stretávali na odlahľých miestach teritória D., s tým že obvinený R. M. tieto drogy predával viacerým dealerom, ako aj viacerým koncovým konzumentom, najmä obvineným U. I., F. M., U. M. a dňa 10. mája 2013 si od obvineného R. M. marihuanu o celkovej hmotnosti 38,98 g zadovážil aj právoplatne odsúdený U. B., ktoré množstvo prechovával v osobnom motorovom vozidle U. V., obvinený U. I. zadovážené zakázané látky prechovával v mieste svojho bydliska a priestoroch k nim prináležiacim a postupnetieto distribuoval a predával viacerým koncovým užívateľom, najmä U. X., R. M., Y. X., E. B., R. P. a G. X., obvinená F. M. zadováženú marihuanu od obvineného M. prechovávala v mieste svojho bydliska a túto následne predávala rôznym koncovým užívateľom, minimálne osobám G. L. a U. V., neskôr si našla aj ďalšie zdroje pre získanie marihuany, od ktorých drogu zadovážovala a potom predávala, obvinený U. M. zadováženú marihuanu od obvineného M. prechovával v P. v priestoroch rodinného domu č. XXX o hmotnosti 0,57 g v motorových vozidlách B. N., ev. č.: Z.-XXXAV o hmotnosti 0,58 g a F. X., ev. č.: Z.-XXX AP o hmotnosti 44,72 g a aj právoplatne odsúdený U. B., ktorý si dňa 10. mája 2013 od R. M. zabezpečil marihuanu o celkovej hmotnosti 38,98 g, ktorú od neho prevzal na hausboate pri hoteli X. na Oravskej priehrade a na čas prevozu ju prechovával vo svojom motorovom vozidle U. V. ev. č.: O.-XXXBM, ktorá bola toho istého dňa v jeho vozidle aj zaistená políciou, a takto konali až do 10. mája 2013 kedy boli políciou vykonané osobné prehliadky, domové prehliadky a prehliadky iných priestorov a pozemkov, pri výkone ktorých boli zaistené v rámci výkonu osobnej prehliadky obv. R. M. igelitový sáčok s patentovým zatváraním s obsahom zelenej rastliny - sušiny s hmotnosťou 9,99 g, obsahujúci látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, pričom zastúpenie celkového dostupného THC je 15,1 % hmotn., ktorý zodpovedá 20 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 100 eur, váha zn. TRITON s čiastočkami zelenej sušenej rastliny, ktorej skúmaním bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN) počas prehliadky osobného motorového vozidla U. V., ev. č.: O.-XXXBM, majiteľom ktorého je právoplatne odsúdený U. B. čierny igelit s obsahom zelenej rastlinnej sušiny s hmotnosťou 29,62 g, obsahujúci látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, pričom zastúpenie THC je 17,9% hmotn. Obsahujúci 5302 mg čistého THC, a plastová rúra tehlovej farby s obsahom zelenej rastlinnej sušiny o hmotnosti 9,36 g, obsahujúci látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 13,1 % hmotn., obsahujúca 1226 mg čistého THC, čo zodpovedá 78 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 390 eur, obal čiernej farby s digitálnou váhou zn. DIGITAL SCALE čierno-striebornej farby, ktorej skúmaním bola zistená prítomnosť látky metamfetamínu, počas výkonu domovej prehliadky v obytnej lodi hauseboat zn. X., ev. č.: F.-X-XXXXXX na D. P. pri hoteli X. plastová rúra sivej farby, ktorej analýzou bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), počas výkonu domovej prehliadky v rodinnom dome v P. č. XXX, u obv. U. M. boli zaistené plastové vrečko s obsahom sušiny zelenej látky o hmotnosti 0,57 g, obsahujúcej látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 2,7% hmotn., obsahujúci 15 mg čistého THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke, ktorej hodnota je 10 eur, počas prehliadky osobného motorového vozidla B. N., ev. č.: Z.-XXXAV, ktorého majiteľom je obv. U. M., 2 šišky spoločne s igelitovým sáčkom o hmotnosti 0,58 g, obsahujúce látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 10,6 % hmotn., obsahujúce 2 mg čistého THC, čo zodpovedá 1 obvykle jednorazovej dávke, ktorej hodnota je 10 eur, počas prehliadky osobného motorového vozidla F. X., ev. č.: Z.-XXXAP, ktorého majiteľom je obv. U. M., plastová nádoba vyrobená z potrubia oranžovej farby s obsahom sušenej zelenej rastlinnej hmoty o hmotnosti 33,58 g v predložnom stave, po dosušení hmotnosti 30,29 g, obsahujúce látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 14,8 % hmotn. Obsahujúci 4483 mg čistého THC, čo zodpovedá 60 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 600 eur, plastová rúra, uzatvorená plastovou zátkou z obidvoch strán, šedej farby, v ktorej sa nachádzali, mikroténové vrečko modrej farby, 2 prázdne polyetylénové vrečka s rýchlouzáverom, PE vrečko s rýchlouzáverom rozmerov cca 10 x 17 cm so zvyškami suchého rastlinného materiálu o hmotnosti 4,94

g, obsahujúce látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 5,5 % hmotn., obsahujúce 272 mg čistého THC, čo zodpovedá 10 obvykle jednorazovým dávkam a PE vrecko s rýchlostavcom rozmerov cca 6x9 cm so zvyškami suchého rastlinného materiálu o hmotnosti 8,78 g, obsahujúceho látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 9,1 % hmotn. Obsahujúce 799 mg čistého THC, čo zodpovedá 17 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je spolu oboch vzoriek 270 eur, 3 PVC rúry uzatvorené plastovou zátkou z oboch strán, ktorých analýzou bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), počas domovej prehliadky v O. na ul. M. č. XXX/XX-X, v byte u obv. U. I., drobné kúsky zelenej sušiny, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), kanalizačná rúra upravená na nádobu, ktorej analýzou bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN), sušina rastliny o hmotnosti 0,17 g v poskladanom papieri, ktorej analýzou bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu- tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 17,0% hmotn., obsahujúca 29 mg čistého THC, čo nezodpovedá ani jednej obvykle jednorazovej dávke, počas domovej prehliadky v O. na ul. V. č. XXX/XX-XX, bytu č. X u obv. I. I., konanie proti ktorému bolo vylúčené zo spoločného konania, sušená rastlinná zmes v plastovom sáčku o hmotnosti 0,22 g obsahujúca látku kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 8,6 % hmotn., obsahujúca 19 mg čistého THC, čo nezodpovedá ani jednej jednorazovej dávke, počas domovej prehliadky v rodinnom dome v O. na ul. I. č. XXX/X, ktorý užíval obv. I. I., konanie proti ktorému bolo vylúčené zo spoločného konania, rastlinná drť o hmotnosti 23,09 g, obsahujúca látky kanabinoidného typu- tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 16,5% hmotn., obsahujúca 3810 mg čistého THC, čo zodpovedá 46 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 460 eur, počas prehliadky osobného motorového vozidla zn. X. J ev. č.: O.-XXXBI, ktorého majiteľom je firma C. s.r.o., ktorej konateľom je obv. I. I., konanie proti ktorému bolo vylúčené zo spoločného konania, 3 plastové vrecúška s rastlinnou sušinou o hmotnosti 2,27 g, obsahujúcej látky kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, so zastúpením THC 11,8 % hmotn., obsahujúca 268 mg čistého THC, čo zodpovedá 4 obvykle jednorazovým dávkam, ktorých hodnota je 40 eur, počas domovej prehliadky v rodinnom dome v K. na ul. M. I. č. XXX u obv. F. M. 4 ks kovové diely fajka, 2 uzatvárateľné sáčky, obal z umelej hmoty kruhového tvaru, modrá dóza s bielym vrchnákom s obsahom hliníkovej prepichnutej fólie s popolom a PET fľaša zelenej farby, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok tetrahydrokanabinol (THC) a kanabinol (CBN) a kana bichromén (CBC), uzatvárateľný obal striebornej farby s červenými koncami v tvare trubičky a injekčná striekačka so zeleným piestom o objeme 20 ml, ktorých analýzou bola zistená prítomnosť stôp látky metamfetamín, 3 rastliny, analýzou ktorých bola zistená prítomnosť látok kanabinoidného typu - tetrahydrokanabinol (THC) a iné, ktoré sú charakteristickými obsahovými látkami rastlín rodu Cannabis (konopa).

Za to bol obvinenému R. M. podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona; § 38 ods. 3 Trestného zákona; § 36 písm. j) Trestného zákona trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) rokov.

Podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia.

Podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona a § 78 ods. 1 Trestného zákona obvinenému uložil ochranný dohľad na 1 (jeden) rok.

Podľa § 77 ods. 1 písm. b) Trestného zákona obvinený bude povinný po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody, jedenkrát v kalendárnom mesiaci osobne sa hlásiť u probačného a mediačného úradníka v mieste svojho pobytu.

Obvinený R. M. podal proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 22. októbra 2014, sp. zn. 2To/76/2014, ako aj proti konaniu, ktoré mu predchádzalo prostredníctvom obhajcu Mgr. Michala Duraja, advokáta z Čadce dovolanie z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku, doručené Okresnému súdu Námestovo dňa 13. novembra 2017.

Obvinený dovolanie doplnil vlastnými písomnými podaniami 6. apríla 2018, 16. apríla 2018, 11. mája

2018, 17. mája 2018, 14. augusta 2018.

V dovolaní podaným prostredníctvom obhajcu poukázal na naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), Trestného poriadku (zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu) , § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku (rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení skutku a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolateľ uviedol, že podľa § 206 ods. 3 Trestného poriadku, vyšetrovateľ je povinný v uznesení o vznesení obvinenia okrem iného uviesť miesto a čas spáchania skutku, pre ktorý vznáša obvinenie voči konkrétnej osobe.

Podľa § 235 písm. c) Trestného poriadku obžaloba na konkrétnu osobu, musí okrem iných náležitostí, obsahovať aj miesto a čas spáchania skutku, pre ktorý sa obžaloba podáva.

Dovolateľ zastáva názor, že v jeho prípade sa orgány činné v trestnom konaní (vyšetrovateľ PZ, prokurátor) a súdy (Okresný súd Námestovo a Krajský súd v Žiline) vyššie uvedenými ustanoveniami zákona neriadili, čím mu zabránili riadne sa obhajovať. Výplýva to najmä z toho, že v každom rozhodnutí orgánov činných v trestnom konaní a súdov sa ako miesto spáchania skutku uvádza „Z. D.“ a ako čas spáchania skutku jún 2012 až 10. mája 2013. Dovolateľ zastáva názor, že za takýchto podmienok nemohol riadne a včas uplatniť svoje právo na obhajobu. Totiž „Z. D.“ je dosť veľká oblasť, ktorá podľa dovolateľa nezodpovedá slovu miesto tak, ako ho majú na mysli vyššie uvedené ustanovenia zákona. Obdobne obdobie od júna 2012 do 10. mája 2013 je dosť dlhé časové obdobie, ktoré podľa dovolateľa tiež nezodpovedá slovu „čas“. Podľa dovolateľa, pokiaľ by orgány činné v trestnom konaní a súdy vo svojich rozhodnutiach v súlade s vyššie uvedenými ustanoveniami zákona, uviedli konkrétne miesto a konkrétny čas jeho protiprávneho konania, mal by plnú možnosť v súlade so svojím právom na obhajobu buď svoju vinu priznať alebo ju poprieť s uvedením hodnoverných dôkazov, ktoré by preukazovali, že v danom konkrétnom čase na danom konkrétnom mieste sa nemohol nachádzať (napr. z dôvodu pobytu na dovolenke v zahraničí, v nemocnici, atď). Nielen orgány činné v trestnom konaní a súdy, ale ani spoluobvinení neuviedli v súlade so zákonom miesto a čas spáchania skutku. Ich rozhodnutia a výpovede sa javia ako nenapadnuteľné. Táto skutočnosť vyvoláva odôvodnené pochybnosti o tom, či zo strany obvineného ku skutku dilerstva vôbec došlo. Je nespochybniteľné, že dovolateľ je obyvateľom obce O., ktorá spadá do Z. D., teda že v období od júna 2012 do 10. mája 2013 sa po tomto teritóriu pohyboval a o to viac, že bol živnostníkom a konateľom firmy V. N. s.r.o. Nijako ho to však nespája s trestným činom, za ktorý je odsúdený. Dovolateľ uvádza príklad: „V rozhodnutí OČTKsa uvádza, že pán XY v období od januára 2015 do decembra 2015 na území EÚ spáchal trestný čin lúpeže. Dá sa z objektívneho pohľadu proti takémuto obvineniu brániť, keď pán XY sa v danom období na území EÚ nachádzal, ale skutočne daný trestný čin nespácha?. Odpoveď znie „nie“.

V záujme spravodlivosti a najmä v záujme rešpektovania práva na obhajobu, je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní a súdov všetkými možnými dôkaznými prostriedkami (napr. výsluchom spoluobvinených) zisťovať konkrétne miesto a čas spáchania skutku a to z dôvodu, aby obvinený dostal možnosť v plnej miere uplatniť svoje právo na obhajobu a aby tak nedochádzalo k odsúdeniu nevinných osôb.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku dovolateľ uviedol, že skutkový stav tak, ako ho ustálil Krajský súd v Žiline a predtým Okresný súd Námestovo je nasledovný „Dovolateľ si od neznámej osoby zaobstarával marihuanu, ktorú následne predával ďalším dilerom a to najmä spoluobžalovaným (U. I., F. M. a U. M.), ktorí túto marihuanu ďalej predávali koncovým užívateľom.

Oba konajúce súdy takto ustálený skutkový stav právne kvalifikovali ako obzvlášť závažný zločin dilerstva spáchaný závažnejším spôsobom konania t. j. na viacero osobách podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona.

Dovolateľ má za to, že skutok bol nesprávne právne kvalifikovaný. Podľa názoru dovolateľa z gramatického výkladu tohto ustanovenia celkom jednoznačne vyplýva, že viaceré osoby uvedené v § 138 písm. j) Trestného zákona musia byť obeťami konkrétneho trestného činu a teda tzv. poškodenými. Oba sudy prehliadli tú skutočnosť, že U. I., F. M. a U. M. nie sú obeťami trestného činu, ktorý sa dovolateľovi kladie za vinu, ale spolupáchateľmi, ktorí z tejto trestnej činnosti profitovali, čo vyplýva najmä z toho, že zakúpenie marihuany u dovolateľa (na čiernom trhu sa považuje za dobrovoľný obchodný vzťah) ďalej predávali s určitým rabatom koncovým konzumentom. Na základe uvedeného konanie dovolateľa malo byť kvalifikované ako zločin dilerstva podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona. V danom konaní sa ani nepreukázalo, že hodnota marihuany presiahla hodnotu 2660 eur.

Dovolateľ navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vydal tento rozsudok:

- 1/ v napadnutom konaní bol v neprospech dovolateľa porušený zákon
- 2/ napadnuté rozhodnutia, ako aj konania, ktoré im predchádzali, sa zrušujú
- 3/ príslušnému orgánu činného v trestnom konaní, alebo súdu sa prikazuje, aby vec v naznačenom smere znova prejednal a rozhodol
- 4/ dovolateľ sa vzhľadom na stav veci a dĺžku doposiaľ vykonaného trestu prepúšťa na slobodu.

Následne obvinený dovolanie 6. apríla 2018 (č.l. 1559) svojím vlastným písomným podaním doplnil. V podstate uvádza, že označenie resp. slovné spojenie „Z. D.“ nie je označením miesta spáchania skutku. Podľa obvineného termín obdobia nie je čas, ale časový úsek. Prokurátor vo svojom vyjadrení neoznačuje spoluobvinených (U. I., F. M. a U. M.) ako poškodených, ale ako spoluobvinených.

V doplnení dovolania zo 16. apríla 2018 (č.l. 1565) obvinený dal do pozornosti rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Tdo/64/2011. Zároveň uviedol, že nebol poučený, bolo mu umožnené len urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, 2, 3 Trestného poriadku. K tomuto pochybeniu poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1To/101/2013, 1To /139/2011, 1 To /148/2013.

V doplnení dovolania z 11. mája 2018 obvinený predložil časť neznámeho a neoznačeného rozsudku, rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/32/2012, 3To/7/2008, 6Tdo/30/2010, 2Tdo/37/2011, 6To/14/03, 1Tdo V/16/2011, 1 TdoV/3/2011, 4Tz/ 9/2006, 3Tdo 43/2011.

V doplnení dovolania zo 17. mája 2018 predložil nálezy ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 305/09, III ÚS 79/2010.

V doplnení dovolania zo 14. augusta 2018 doplnil dovolanie o dovolací dôvod podľa § 374 ods. 3 Trestného poriadku. Znovu poukázal na absenciu poučenia pri vyhlásení (§ 257 Trestného poriadku). Toto pochybenie doposiaľ nenamietal. Poukázal na rozhodnutie ústavného súdu IV. ÚS 252/04.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Námestovo (ďalej len "prokurátor") 14. decembra 2017 (č. l. 1536).

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku uviedol, že obvinený v rámci tohto dovolacieho dôvodu namietal slovné spojenie „Z. D.“. Podľa názoru prokurátora, toto slovné spojenie je jednoznačným a nezameniteľným označením miesta spáchania skutku. D. je historicky a všeobecne známy región Slovenskej republiky s jasne vymedzenými hranicami, tvorenými v súčasnosti územím okresov Y. M., O. a Z., pred zmenou územného členenia dokonca iba jedným okresom Y. M.. Z dovolania nie je zrejmé, s akým miestom by si mohol niekto tento územný celok zameniť.

Pri páchaní trestnej činnosti, za ktorú bol dovolateľ odsúdený, dochádza k realizácii jednotlivých „obchodov“ na rôznych miestach, pričom nemožno rozumne očakávať, že budú všetky tieto miesta v rozhodnutiach príslušných orgánov označené úplne presne. Za týchto okolností je vymedzenie teritória páchania trestného činu dostatočne určitým opisom miesta spáchania skutku.

Právo na obhajobu u dovolateľa porušené nebolo. Zo zápisníc o výsluchoch obvinených, svedkov, z textu opravných prostriedkov uplatnených obvinenými a aj z jednotlivých rozhodnutí trestného konania nemožno vyvodiť iný záver, než že všetci zúčastnení, v akejkoľvek procesnej alebo úradnej pozícii, vedeli celkom presne, kde má byť skutok spáchaný a nikto to nenamietol ani nespochybnil. Dovoláciu námietku R. M., ktorému po niekoľkých rokoch prestali byť známe hranice regiónu, v ktorom žil, považuje prokurátor za čisto účelovú a špekulatívnu, pretože k žiadnemu porušeniu jeho práv na obhajobu nedošlo.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku prokurátor uviedol, že dovolateľ tvrdil, že nemohol byť odsúdený za páchanie trestného činu na viacerých osobách, pretože U. I., F. M., U. M. neboli obeťami trestného činu, ale jeho spolupáchateľmi. Zjavne prehliadol skutočnosť, že nik z jeho spoluobvinených nebol odsúdený za trestný čin páchaný formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona. Dodaním drog U. I., F. M., U. M. a U. B. bolo páchanie toho - ktorého útoku zo strany R. M. dokonané a spôsob, akým následne jednotliví odberatelia s drogou naložili, je už vecou ich vlastnej zodpovednosti, ktorá voči nim aj bola vyvodená.

Je teda nepochybné, že U. I., F. M., U. M. a U. B. neboli vo vzťahu k R. M. spolupáchateľmi, ale spoluobvinenými z dôvodu vedenia vykonávania spoločného konania podľa § 18 ods. 1 Trestného poriadku.

Vzhľadom na uvedené, podľa názoru prokurátora, skutočnosti uvádzané dovolateľom nespĺňajú kritériá žiadneho z dovolacích dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Prokurátor navrhol, aby dovolanie obvineného R. M. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd odmietol.

V prípade, ak sa dovolací súd rozhodne vec prerokovať na verejnom, zasadnutí, navrhuje dovolanie zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku.

K doplnenému dovolaniu obvineného sa prokurátor 23. mája 2018 vyjadril (č. l. 1600). Vo vyjadrení uviedol, že obvinený na hlavnom pojednávaní konanom 11. marca 2014 uviedol, že využíva svoje právo a nechce urobiť žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní a ani z doplnenia dovolania z 11. marca 2014 nevyplýva žiadne také porušenie práva na obhajobu obvineného, ktoré by odôvodňovalo tento dovolací dôvod.

Podľa § 58 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku sa o každom úkone trestného konania spíše, a to spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom, zápisnica, ktorá musí obsahovať stručné, ale výstižné opísanie priebehu úkonu, z ktorého je zrejmé i zachovanie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie úkonu, ďalej podstatný obsah rozhodnutí vyhlásených pri úkone, a ak bol pri úkone doručený rovnopis rozhodnutia, osvedčenie o tomto doručení.

Vzhľadom na vyhlásenie obvineného, že nechce urobiť žiadne z vyhlásení podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, je potrebné obsah zápisnice o hlavnom pojednávaní popísaný v doplnení dovolania, posudzovať len ako jej nedostatok, z ktorého nevyplýva skutočnosť, že by bolo závažným spôsobom porušené právo na obhajobu obvineného. V čase vyhlásenia obvineného bol na hlavnom pojednávaní prítomný aj jeho obhajca, s ktorým sa mohol radiť. Obvinený R. M. v celom priebehu prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom svoju vinu popieral. Postup súdov ohľadom jeho vyhlásenia na hlavnom pojednávaní je potrebné, v kontexte jeho práva na obhajobu, posudzovať aj z toho hľadiska. Obvinený v doplnení dovolania neuvádza, že by ohľadom trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený chcel urobiť akékoľvek vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku. Z jeho obhajoby vyplýva, že jediné logické vyhlásenie by bolo vyhlásenie o nevine, ktoré by však vzhľadom na priebeh trestného konania, nemalo žiadny vplyv na rozhodovanie súdov resp. na zákonnosť ich postupu.

Obvinený R. M. vo svojom doplnení dovolania neuviedol žiadne nové podstatné skutočnosti, a preto prokurátor zotrval na predchádzajúcom návrhu.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrili spoluobvinení U. I. (č.l. 1535), U. B. (1537).

Obvinený I. sa stotožnil s dovolaním obvineného M..

Obvinený B. uviedol, že akceptuje rozsudok.

Obvinený R. M. sa vyjadril k vyjadreniu prokurátora (č.l. 1708) v ktorom uviedol, že podľa § 34 ods. 5 veta prvá Trestného poriadku - orgány činné v trestnom konaní súd, sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť. Z napadnutej zápisnice je zrejmé, že obvinený poučený nebol. Prokurátorove vyjadrenia považuje len za úvahy, ktoré rovnako nemožno považovať za dôkaz. Možno, ak by bol obvinený poučený, bol by urobil vyhlásenie. Podstatné sú fakty a dôkazy.

Obvinený R. M. sa vyjadril k vyjadreniu prokurátora 4. júla 2018. Vo vyjadrení opäť uviedol, že orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné vždy obvineného o jeho právach poučiť (toto vyjadrenie je totožné s vyjadrením na č.l. 1708).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) na základe podaného dovolania zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], za splnenia podmienok uvedených v § 373 Trestného poriadku, v zákonnej lehote a mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku).

Dospel však k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania uvedené v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie možno podať aj, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu (písm. c), rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť (písm. i).

Z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že obsah konkrétne uplatnených dovolacích námietok musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu dovolacích dôvodov podľa § 371 Trestného poriadku. Pokiaľ tomu tak nie je, a podané dovolanie len formálne odkazuje na príslušné ustanovujúce dôvody dovolania, hoci v skutočnosti obsahuje argumenty mimo takto uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietnuť.

Dovolací súd skúmal najskôr naplnenie dovolacieho dôvodu uvedeného v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku, t. j. či zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu zabezpečujúcim „rovnosť zbraní“ medzi obvineným na jednej strane a prokurátorom ako žalobcom v trestnom konaní, na strane druhej. Táto základná zásada trestného konania je v Trestnom poriadku upravená v ustanovení § 2 ods. 9 Trestného poriadku, vyplýva z čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a je garantovaná v ďalších významných právnych dokumentoch, akými sú Listina základných práv a slobôd a Dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Podľa čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky obvinený má právo, aby mu bol poskytnutý čas a možnosť na prípravu obhajoby, a aby sa mohol obhajovať sám, alebo prostredníctvom obhajcu.

Porušenie práva na obhajobu je podstatnou chybou konania. Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je však koncipovaný oveľa užšie, nie je ním akékoľvek (resp. každé) porušenie práva na obhajobu, ale len porušenie tohto práva „zásadným spôsobom“. Pri posudzovaní, či v danom prípade bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne podmienky prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne, ako aj vo vzájomných súvislostiach.

Podstatou práva na obhajobu je zabezpečiť obhajovanie práv obvineného tak, aby v konaní boli okrem iného objasnené aj všetky skutočnosti svedčiace v prospech obvineného, a aby sa na ne v konaní a pri rozhodovaní prihliadalo.

Treba tiež zdôrazniť, že trestné konanie treba posudzovať komplexne ako jeden celok a nie je možné z hľadiska zachovania práv obvineného hodnotiť len niektoré parciálne, jednotlivito extrahované úkony resp. postupy a na základe nich konštatovať zásadné porušenie jeho obhajobných práv.

Dovolací súd po preštudovaní spisového materiálu nezistil žiadne skutočnosti svedčiace o tom, že by v priebehu konania na súdoch nižšieho stupňa došlo k porušeniu práva obvineného R. M. na obhajobu. Naopak, jeho právo na obhajobu bolo v priebehu trestného konania zachované, pričom obvinený mal možnosť zúčastňovať sa pojednávaniu a uplatňovať svoje práva či už osobne, alebo prostredníctvom obhajcu, pričom toto svoje právo v priebehu konania aj aktívne využíval.

Pokiaľ obvinený odôvodňoval prostredníctvom obhajcu označený dovolací dôvod nedostatočným uvedením miesta a času spáchania skutku orgánmi činnými v trestnom konaní a súdmi, táto námietka vo svojej podstate je vyjadrením jeho nesúhlasu s rozhodnutím súdu prvého stupňa a odvolacieho súdu a nimi prezentovanými odôvodneniami svojich skutkových a právnych záverov. Vo vzťahu k týmto aspektom obvinený v podstate napadol spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov konajúcimi súdmi a tieto zároveň sám hodnotil zo svojho uhla pohľadu, opakujúc argumentáciu totožnú s tou, ktorou dôvodil v odvolacom konaní.

V tejto súvislosti najvyšší súd poznamenáva.

Podľa § 12 Trestného zákona miesto spáchania trestného činu je každé miesto, na ktorom páchatel konal, alebo nastal alebo podľa predstavy páchatel'a mal nastať následok predpokladaný týmto zákonom.

Pri pokračovaní trestnom čine je miesto činu všade tam, kde došlo k čiastkovému útoku (R 12/1972).

Pokiaľ ide o samotné hodnotenie výsledkov vykonaného dokazovania, v danom prípade z jednotlivých výpovedí svedkov a z neho vyplývajúce ustálenie času, miesta, spôsobu a ďalších okolností spáchania žalovaného skutku, ako už bolo uvedené, nemôže byť predmetom prieskumnej právomoci dovolacieho súdu. V každom prípade na základe uvedeného dovolací súd nemôže súhlasiť ani s názorom obvineného o pretrvávajúcom rozporov a pochybnosti ohľadom miesta, času a priebehu spáchania skutku, nakoľko okresný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia v tomto smere podrobne vyložil, z akých vykonaných dôkazov vychádzal a akými úvahami sa správal pri ustálení záveru o tom, že žalovaný skutok sa stal, pričom osobitnú pozornosť venoval práve ustáleniu obdobia, v ktorom došlo k jeho spáchaniu (od presne nezistenej doby najmenej od mesiaca jún 2012 až do 10. mája 2013).

V tejto súvislosti dovolací súd sa stotožňuje s vyjadrením prokurátora zo 14. decembra 2017 k dovolaniu obvineného, v ktorom vysvetlil slovné spojenie „Z. D.“ a čas spáchania skutku.

Záverom sa k tejto námietke obvineného žiada poznamenať, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena ani právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne práva strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov.

Ďalšie námietky podával obvinený vlastnými písomnými doplneniami dovolania bez participácie svojho obhajcu. I keď doplnenia dovolania neboli podané prostredníctvom obhajcu, najvyšší súd prihliadol na obsah týchto podaní, rešpektujúc širšie uplatnenie práv obvineného. Obvinený v podstate opakuje dovolacie námietky, ktoré v dovolaní uviedol jeho obhajca. Zároveň rozšíril dôvod dovolania podľa § 374 ods. 3 Trestného poriadku, ktorý uplatnil iba všeobecne. Ďalej namietal nedostatok poučenia súdu podľa

§ 257 ods. 1 Trestného poriadku.

Hneď úvodom najvyšší súd poznamenáva, že § 374 upravuje obsah dovolania, nie dôvody dovolania, ktoré sú upravené v § 371 Trestného poriadku.

Podľa § 371 ods. 4 Trestného poriadku dôvody podľa ods. 1 písm. a) až g) nemožno použiť ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Je nepochybné, že námietku, týkajúcu sa absencie poučenia podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku obvinený doposiaľ neuplatnil.

Ani táto námietka obvineného nie je opodstatnená. Zo zápisnice o hlavnom pojednávaní konanom 11. marca 2014 na Okresnom súde Námestovo (č. l. 568) vyplýva, že obvinený potom, čo mu bolo umožnené urobiť predsedníčkou senátu vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, uviedol, že využíva svoje právo a nechce urobiť žiadne z vyhlásení.

Vzhľadom na túto skutočnosť najvyšší súd má za to, že okresný súd dodržal procesný postup upravený v ustanovení § 257 Trestného poriadku.

Nad rámec uvedeného najvyšší súd uvádza, že zápisnicu vo všeobecnosti možno označiť ako písomný záznam, ktorý má zákonom predpísané náležitosti a ktorého účelom je osvedčenie vykonania konkrétneho procesného úkonu a zachytenie jeho priebehu. Zákonodarca, prihladnuc na tento účel na rôznu časovú a obsahovú náročnosť jednotlivých úkonov, neformuloval potrebu doslovného zachytenia jeho priebehu, ale naopak, vyslovil požiadavku na jeho stručnosť a výstižnosť. Predmetná zápisnica o hlavnom pojednávaní z 11. marca 2014 obsahuje všetky zákonné náležitosti a spĺňa uvedené požiadavky.

Dovolaciemu súdu nedá podotknúť, že v priebehu konania mal obvinený zabezpečenú obhajobu (osobu znalú práva), ktorá sa na úkone zúčastnila. Vytýkaný nedostatok napriek tomu nebol ani v odvolacom konaní namietaný. Uplatnené námietky sa preto javia ako formalistické a účelové s ohľadom na podaný mimoriadny opravný prostriedok.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku najvyšší súd poznamenáva, že v rámci dovolacieho konania nie je prípustné preskúmavať správnosť a úplnosť zisteného skutku [veta za bodkočiarkou § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku], ak dovolanie nepodal minister spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Skutkový stav môže najvyšší súd hodnotiť len z toho hľadiska, či skutok alebo iné okolnosti skutkovej povahy boli správne právne posúdené, to znamená, či boli právne kvalifikované v súlade s príslušnými ustanoveniami hmotného práva. Preto nemožno preverovať úplnosť vykonaného dokazovania a správnosť hodnotenia jednotlivých dôkazov, nakoľko toto sú otázky upravené normami procesného práva, nie hmotným právom. Uvedený záver zodpovedá skutočnosti, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom a rozhoduje o ňom najvyšší súd už v tretej inštancii, kde nemožno znovu vytvárať, či meniť skutkové zistenia. S ohľadom na to nemôže najvyšší súd spochybňovať skutkové zistenia, prehodnocovať vykonané dôkazy a ich hodnotenie vykonané súdmi nižších stupňov.

Inak povedané, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého, prípadne druhého stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, nikdy nie námietky skutkové. Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdom, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi nižších stupňov - ich posudzovanie je dominanciou konania odvolacieho súdu. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú na preskúmavanie rozhodnutí súdov nižších stupňov.

Obvinený namietal právnu kvalifikáciu spáchaného skutku, konkrétne výklad ustanovenia § 138 písm. j) Trestného zákona - viaceré osoby. Jeho konanie malo byť kvalifikované ako zločin dilerstva podľa § 172 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona.

Krajský súd pri nezmenenom skutkovom základe kvalifikoval konanie obvineného R.. M., ako pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. Na rozdiel od prvostupňového súdu z právnej kvalifikácie vypustil písm. b) uvedené v § 138 Trestného zákona. Podľa okresného súdu sa obvinený mal dopustiť konania popísaného v skutkovej vete závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas. Prvostupňový súd oproti obžalobe upravil dobu páchania trestnej činnosti obvineného M. na čas od presne nezistenej doby, najmenej od mesiaca jún 2012 až do 10. mája 2013, teda išlo o obdobie 11 mesiacov. Toto obdobie nezodpovedalo pojmovému znaku - po dlhší čas, ako to upravuje ustanovenie § 138 písm. b) Trestného zákona. Preto krajský súd túto chybu napravil.

Podstatou správnej právnej kvalifikácie je, že skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol subsumovaný pod správnu skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad (nesprávna subsumpcia) odôvodňuje naplnenie dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku.

Trestného činu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi sa podľa § 172 ods. 1 Trestného zákona dopustí ten, kto neoprávnene

a) vyrobí

b) dovezie, vyvezie, prevezie alebo dá prepraviť,

c) kúpi, predá, vymení, zadováži, alebo

d) prechováva po akúkoľvek dobu

omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor alebo kto takú činnosť sprostredkuje.

Podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona odňatím slobody na desať rokov až pätnásť rokov sa páchatel' potrestá, ak spácha čin uvedený v ods. 1 závažnejším spôsobom konania.

Závažnejším spôsobom konania sa podľa § 138 písm. j) Trestného zákona rozumie páchanie trestného činu na viacerých osobách. Viacerými osobami sa na účely tohto zákona rozumie najmenej tri osoby (§ 127 ods. 12 Trestného zákona).

V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a to konkrétne na uznesenie z 8. júla 2014, sp. zn. 2Tdo/35/2014, ktoré bolo publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a súdov Slovenskej republiky pod č. 15 (2/2015), kde súd vyslovil svoje stanovisko: „Pri trestnom čine podľa § 172 Trestného zákona je čin spáchaný na osobe, ak páchatel' omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor zabezpečil niektorým zo spôsobov uvedených v odseku 1 písm. a) až c) tohto ustanovenia (napr. dovezol, kúpil, zadovážil, alebo predal) od inej osoby alebo inej osobe, na jej vlastné použitie alebo na ďalšiu distribúciu a ktorá teda nie je poškodeným. Od tohto sa potom odvíja posúdenie znaku „na viacerých osobách" v zmysle § 138 ods. 1 písm. j) a § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona".

V posudzovanej veci bolo preukázané, že obvinený M. dodával drogy na ich ďalšiu distribúciu najmenej štyrom osobám (I., M., M., B.), ktorí neboli jeho spolupáchatelmi, ale spoluobvinenými. Tým obvinený svojim úmyselným konaním naplnil všetky pojmové znaky uvedeného trestného činu.

Najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že trestný čin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi je zaradený v I. hlave 3. diele osobitnej časti Trestného zákona s označením „Trestné činy ohrozujúce život alebo zdravie". Do tejto skupiny trestných činov patria tie trestné činy, ktorých ohrozenie života alebo zdravia človeka je jediným primárnym objektom. Z hľadiska objektívnej stránky skutkovej podstaty trestného činu preto

stačí samotné ohrozenie života alebo zdravia. Tým sa prirodzene myslí zdravie a život osoby (osôb), nie obava štátu, že by stratou kontroly nad predajom takýchto látok, bol ukrátený ekonomicky. Úmyslom zákonodarcu zavedením uvedeného kvalifikačného znaku skutkovej podstaty trestného činu je potrestanie páchatel'ov, ktorí distribuujú omamné či psychotropné látky viacerým osobám (tzv. dílerov drog), čím je ohrozený život a zdravie týchto osôb.

Vzhľadom na uvedené, v prejednávacom prípade skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, spáchaníu činu na viacerých osobách jednoznačne zodpovedá.

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že nie sú splnené dôvody dovolania predpokladané ustanovením § 371 ods. 1 písm. c) a písm. i) Trestného poriadku, preto dovolanie obvineného R. M. na neverejnom zasadnutí odmietol.

Obvinený R. M. žiadal o prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku ak sa vykonáva na obvinenom trest odňatia slobody uložený mu pôvodným rozsudkom a dovolací súd na dovolanie výrok o tomto treste zruší, rozhodne súčasne o väzbe.

V posudzovanej veci nedošlo k zrušeniu napadnutého rozsudku, preto ani nebol dôvod o väzbe obvineného rozhodovať.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.